KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2024/90

af 16. juli 1990

om ændring af forordning (EØF) nr. 2750/86 for så vidt angår støtten til afsætning af sukker fra de franske oversøiske departementer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1069/89 (2), særlig artikel 9, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Rådets forordning (EØF) nr. 2225/86 af 15. juli 1986 om fastsættelse af foranstaltninger til afsætning af sukker produceret i de franske oversøiske departementer og om udligning af prisforskellen mellem dette sukker og præferencesukker (3) er det fastsat, at Fællesskabet yder en fast afsætningsstøtte til producenterne af sukker, der er produceret i de franske oversøiske departementer og leveret i en europæiske havn i Fællesskabet; denne støtte består af to forskellige beløb, et svarende til transportomkostningerne ab fabrik til fob-stadiet, et andet svarende til søtransportomkostningerne fra fob-stadiet i de franske oversøiske departementer til cif-stadiet lastrum europæisk havn i Fællesskab;

Kommissionens forordning (EØF) nr. 2750/86 (4), ændret ved forordning (EØF) nr. 437/87 (5), åbner først mulighed for forskudsudbetaling, når råsukkeret produceret i de franske oversøiske departementer faktisk er ankommet til en europæisk havn i Fællesskabet;

da producenterne af dette sukker ikke råder over betydelige lagerinstallationer på deres fabrikker, oplagres alt sukker, der skal afsættes til raffinaderierne i Fællesskabet, i havnesiloer lige fra produktionstidspunktet; producenterne er derfor nødt til på forhånd at afholde transportomkostninger ab fabrik til afskibningshavn; i de senere år har denne afholdelse af udgifter på forhånd strakt sig over stadig længere perioder i takt med den længere oplagring i havnesiloerne på grund af de uregelmæssige afskibninger; dette har medført en stadig tungere finansiel byrde for producenterne; det er derfor berettiget at åbne mulighed for, at der ydes et forskud på den endelige støtteudbetaling, der svarer til fob-andelen af denne støtte; ydelsen af dette forskud bør gøres afhængig af, at ansøgeren stiller en tilsvarende sikkerhed og opfylder de øvrige nødvendige betingelser for ydelsen af dette forskud, især med hensyn til de pågældende sukkermængder;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 1 i forordning (EØF) nr. 2750/86 indsættes som stk. 3:

»3. Der kan ligeledes, uden at dette berører anvendelsen af stk. 2, efter anmodning fra den eller de pågældende råsukkerproducenter ydes et første forskud på den endelige udbetaling svarende til det støtteelement, der omhandles i artikel 2, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 2225/86. Dette første forskud er et acontobeløb for det forskud, der omhandles i stk. 2.

Det i første afsnit omhandlede forskud beregnes på grundlag af den vægt, der konstateres i siloen i afskibningshavnen af de franske kompetente myndigheder eller af personer, der arbejder under disse myndigheders kontrol, omregnet til hvidt sukker ved hjælp af en fast udbyttesats på 96 %.

Der skal i forbindelse med den i første afsnit omhandlede ansøgning stilles en sikkerhed svarende til det forskudsbeløb, der ansøges om. Denne sikkerhed frigives for de mængder, for hvilke der sker endelig udbetaling af den i artikel 2, første afsnit, litra a) og litra b), i forordning (EØF) nr. 2225/86 omhandlede samlede støtte på de betingelser, som er fastsat i stk. 1.

Sikkerheden stilles efter ansøgerens valg enten i form af kontanter, eller i form af en garanti, der gives af en institution, der opfylder de af Frankrig fastsatte kriterier.

Den del af sikkerheden eller den sikkerhed, som ikke frigives, fortabes for den mængde sukker, for hvilken de gældende forpligtelser ikke er blevet opfyldt.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes fra den 1. juli 1990.

(1) EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.
(2) EFT nr. L 114 af 27. 4. 1989, s. 1.
(3) EFT nr. L 194 af 17. 7. 1986, s. 7.
(4) EFT nr. L 253 af 5. 9. 1986, s. 8.
(5) EFT nr. L 43 af 13. 2. 1987, s. 21.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. juli 1990.

På Kommissionens vegne
Ray MAC SHARRY
Medlem af Kommissionen